

οικονομικά και κατακόρυφα μόνιμα. Έφιασε κατά της πρωτόδικης απόφασης άσκησε μόλις μετά από 4 χρόνια, ήτοι την 25.5.2017, αφού είχε ήδη αλληλγήσει και ήταν κρατούμενος και εξέτισε την πρωτόδικη επιβληθείσα ποινή. Με την ακολούθημένη απόφαση η έφεση του κατηγορουμένου κρίθηκε ως εμπροσθόρμη και πλεονάζουσα.

Η κρίση αυτή, σύμφωνα με το αναλυτικό και λεπτομερές σκεπτικό της πλειοψηφίσσας γνώμης, με παράθεση των εφαρμοστέων διονομικών διατάξεων και της σχετικής νομολογίας, στηρίζεται στο ότι αν και η επίδοση της ερήμην καταδικαστικής απόφασης έγινε με θυροκόλλημα κατά τους όρους του άρθρου 155 § 1 ΚΠΔ, δεν επακολούθησε επίδοση και στην αντίκλητη δικήγγο, που ο κατηγορούμενος είχε διαορίσει κατά την απόλογα του στον Ανακριτή.

Κατόπιν δε αυτού, δηλ της μη νομίμης ολοκλήρωσης της επίδοσης του Δικαστηρίου (κατά πλειοψηφία) έκρινε ότι δεν εκκίνησε η προθεσμία της έφεσης.

Ιδιαίτερους προβληματισμούς γεννά η μειοψηφίσσα γνώμη δύο μελών του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία ο αντίκλητος που διατρέχει κατά την διαδικασία ποία να έχει την ιδιότητα αυτή μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας, στο ακροατήριο, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν προβεί εκ νέου στον διαορισμό του με νέα δήλωση προς το Δικαστήριο καταχωρίζεται στα πρακτικά.

Εφόσον δε δεν προκύπτει γενικά νέος διαορισμός αντίκλητου στο ακροατήριο, δεν απαιτείται επίδοση της ερήμην καταδικαστικής αποφάσεως προς τον αρκτικό διαορισθέντα ούτε υπό της προϋποθέσεως του άρθρου 155 § 1 ΚΠΔ, οπότε σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν έγινε επίδοση με θυροκόλλημα, εκκινεί η προθεσμία της έφεσης.

Η γνώμη αυτή στηρίχθηκε στην εξής επικριματολογία: «Οι ο διαορισμός ανήγητος του κατηγορουμένου (θεωρούμενου ως αντίκλητου) στην διαδικασία και στο ακροατήριο υποβάλλεται σε «ελαστικό υπόμνημα». Ως διαφοροτικότητα του «τύπου υποβολής», όπως προκύπτει από το σκεπτικό της, θεωρεί ότι στην πρώτη περίπτωση η δήλωση καταχωρίζεται στην έδρα έφεσης απολογίας, ενώ στην δεύτερη στα πρακτικά της δικής!!!

Από την υποστήριξη δε αυτή «εξοικονομείται», για η μειοψηφία επισημαίνει, ανάγει (κατά οδονομικό και ανεξήγητο τρόπο) το συμπέρασμα ότι όταν ο κατηγορούμενος στην ακροαματική διαδικασία για αποσηνίζονται λόγο (όπως διότι δεν ήσαν παρών και διακρίθηκε ερήμην) δεν έχει διαορίσει αντίκλητο, ο αρκτικό κατά την διαδικασία διαορισθείς αντίκλητος ποία να έχει την ιδιότητα αυτή (III), συνεπώς δεν απαιτείται επίδοση των πινωικών δικωγράφων της κύριας διαδικασίας και προς αυτού, ακόμη και εκεί που αυτή προβλέπεται εκ του νόμου ως υποχρεωτική, όπως επί επιδόσεως με θυροκόλλημα κατά τους όρους του άρθρου 155 ΚΠΔ!!!

Η εκκονομική και μονοδική απαντώμενη στην νομολογία αυτή ερμηνεία, παρότρως της ασθρότητος των επικαλούμενων επικριματών της έρετρα σε πλήρη και κατάφωρη αντίθεση

με τη γράμμα των σκεπτικών διατάξεων των σκεπτικών με την επίδοση των πινωικών δικωγράφων και τον διαορισμό αντίκλητου.

Από καμία από τις διατάξεις αυτές δεν προβλέπεται απώλεια της ιδιότητας του αντίκλητου που διαορίστηκε στην διαδικασία

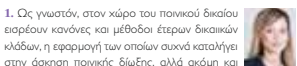
μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας. Το αντίθετο μάλιστα αναγίνεται από την σαφή διατύπωση των διατάξεων τόσο του άρθρου 273 παρ.1 γ ΚΠΔ (...), ...όσους η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη και εκτελεστεί κάθε έγγραφος της διαδικασίας και της διαδικασίας στο ακροατήριο, καθώς και κάθε άλλο πινωικό δικωγράφο επιδίδεται εκγύρως...». Αν έχει διαορίσει αντίκλητος, οι επιδόσεις γίνονται μόνον «αυτών», όσο και από αυτήν του άρθρου 96 παρ.2 («Ο διαορισμός ανήγητος του κατηγορουμένου γίνεται με προφορική δήλωση του κατηγορουμένου που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έδρα απολογίας...»). Ο διαορισμός παρέχει στον ανήγητο την εξουσία να εκπροσωπεί τον δόκτο σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις που αφορούν στην συγκεκριμένη υπόθεση...»). Δηλ, ότι η ιδιότητα του αντίκλητου διατηρείται μέχρι το αμετάκλητο πέρας της πινωικής δικής, εκτός της περίπτωσης που ο αντίκλητος ανηλθεί ή αν ο ανήγητος δηλώς από ποία να εκπροσωπεί τον ενόκτο. Διατηρείται συνεπώς αυτονομία και η υποχρέωση επίδοσης των πινωικών δικωγράφων (και) ο αυτόν, όπου τούτο προβλέπεται.

Έχει ιδιαίτερη σημασία στην προκειμένη περίπτωση ότι ο κατηγορούμενος διακρίθηκε πρωτόδικα ερήμην, συνεπώς δεν είχε εξ αντικειμένου την δυνατότητα διαορισμού ανήγητος κατά την ακροαματική διαδικασία, ο οποίος να φέρει και την ιδιότητα του αντίκλητου. Η τυχόν δε παραδοχή τέτοιας υποχρέωσης (δηλ. να διαορίσει ανήγητο) από τον απάντα δόκτο θα αποτελούσε κατάφαση του οδονομίου. Κυρίως όμως αν γνώταν δεκτή η κατά τον παρόντα τρόπο προβλήσει εσφαλμένη ερμηνευτική προσέγγιση των εφαρμοστέων διατάξεων στην μισοψηφία, τούτο θα είχε ιδιαίτερα ανόητος και ανεπιχειρήσιμες συνέπειες για τον κατηγορούμενο, αφού θα του ατερούτο το δικαίωμα να ακουστεί για πρώτη φορά τόσο στον δεύτερο βαθμό και να ασκήσει το υπερασπιστικό του δικαίωμα. Οι ήταν δε υποχρεωμένος να εκτίσει την βαρύνουσα πινωή της κωδής-8 ετών, που είχε καταχωρηθεί ερήμην του!!!

Το σφάλμα στην δικαστική κρίση είναι απόλυτα αναμενόμενο, κατανοητό και ανθρώπινο. Όταν όμως τούτο, όπως εν προκειμένω, είναι εξόφθαλμο και παρατηρείται σε απόφαση υπερδορθόμο δικαστηρίου κακουρημιάτων και αποπροσβέτως θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξοντωτικό και επίπονο για τον κατηγορούμενο αποτελέσματα, προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία. Ακόμη και αν (ευτυχώς) η σκεπτική αυτή μισοψηφίσσα, διότι η επανόληξη ή γενικήσει τέτοιων φαινομένων αναμειβόλα μπορεί να κλονίσει το κύρος και την αξιοπιστία της πινωικής δικαιοσύνης.

Ο εξωλογιστικός (πλέον έμμεσος) προσδιορισμός της φορολογητέας ύλης στην πινωική δική - η αμετάκλητη της νομολογίας (με αμορφή την απόφαση 1992/2017 ΑΠ 2 Πινωικό Τμήμα)*

Διηγητής, Λ.Λ.Μ.

Διηγητής, Λ.Λ.Μ.

1. Ως γνωστόν, στον κύριο του πινωικού δικαίου εισέρχονται κανόνες και μέθοδοι έτερων δικαιοτήτων κλάδων, η εφαρμογή των οποίων συντά καταλήγει στην άσκηση πινωικής δίωξης, αλλά ακόμη και στην κατάκτηση του κατηγορουμένου.

2. Γνωστό παράδειγμα αυτής της πρακτικής αποτελεί ο (προερισμένος από το φορολογικό δικαίο) εξωλογιστικός προσδιορισμός, ήτοι ο προσδιορισμός του ακαθάριστου και καθαρού εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα με αντικειμενικό τρόπο¹: (α) όταν δεν τηρούνται τα βιβλία και καθίστανται αδύνατοι οι ελεγκτικές επαληθεύσεις ή (β) όταν δεν φυλάσσονται ή δεν προσαρμόζονται τα τηρούμενα βιβλία, κατόπιν πρόκλησης του φορολογικού ελέγχου.

3. Με την εισαγωγή των άρ. 27 Ν. 4174/2013 και 28 Ν. 4172/2013, ο εξωλογιστικός προσδιορισμός καταργήθηκε. Συνεπώς, όμως, να σπασθεί το δικαστήριο δεσμοδότη από εξωλογιστικό να εκκινούν οι υποθέσεις προσωρινά ή οριστικό φορολογικό ελέγχου προ της 01.01.2014².

4. Τα πινωικά δικαστήρια εμφανίζουν σημαντικά απάντα σε μία καθαρά τεχνική μέθοδο, όπως συντά συμβαίνει όταν φθύνουν μισοτάς τους αποφάσεις Αρχών, οι οποίες εφαρμόζουν εξειδικευμένους κανόνες δικαίου (Επιτροπή Ανταγωνισμού, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κ.ά.).

5. Από τη δικαστηριακή πρακτική διαπιστώνεται ότι, σε περίπτωση διαβίωσης έκδοσης ελέγχου με εξωλογιστικό προσδιορισμό, ο μεν Εισαγγελέας ασκεί αυτοεπαγγέλτως (ακείδον αυτομάτως) πινωική δίωξη, οι δε δικαστές στρίβουν (στην πλειοψηφία των περιπτώσεων) τις αποφάσεις τους στις παραδοχές (έστω και πρόχειρες ή/και εσφαλμένες) του εκδότου ελεγκτή που καθίσταται, έτσι, οινεί... Υπερδικαστής.

6. Έτσι δε παρατηρείται, ότι ακόμη και όταν ο ελεγκτής της φορολογικής διοίκησης αμφισβητεί τα αποτελέσματα του εξωλογιστικού προσδιορισμού, ορισμένα δικαστήρια ανταποκρίνονται την κατάθεση του και καταδικάζουν τον κατηγορούμενο³.

¹ Κατά το ήδη καταργηθέν άρ. 32 Ν. 2238/1994.

² Κατ' άρ. 72 Ν. 4172/2013, οι νέες δυνάμεις έμμεσου προσδιορισμού εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποπνέονται και δαπάνες που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1η Ιανουαρίου 2014 και έπειτα.

³ Αρμόλι μεν αλλά δικαστικός υπαρκτός το παράδειγμα πρώην στελέχους επίθεσης που έπεται από εξωλογιστικό προσδιορισμό

* Το κείμενο της απόφασης δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ένωσης Ελλήνων Πινωολόγων (www.hcb.gr)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Οποιοδήποτε άλλη λύση είναι αντίθετη με τις θεμελιώδεις αρχές του πινωικού δικαίου.

11. Ο Άρκος Πάρος, επίμενη στην αντίθετη άποψη. Με την υπ' αριθμ. 1992/2017 απόφαση (2^ο Πινωικό Τμήμα), ανασέρε την υπ' αριθμ. 139/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημιάτων Κρήτης, δεκόμενος ότι:

“Το πλάσμα του φορολογικού δικαίου δεν αρκεί για η στοιχειώδη-τητα της πινωικής ευθύνης”
«Το νόμο με διακρίσεις, το αόριστη της μη απόδοσης ΦΠΑ τελεία και όταν ο προσδιορισμός του αποκαθίσταται ασυμμετρικός, επί του οποίου οφείλεται ΦΠΑ, γίνεται εξωλογιστικός, αφού και ο εξωλογιστικός προσδιορισμός αποτελεί νόμιμο τρόπο υπολογισμού των εισοδημάτων... ο εξωλογιστικός προσδιορισμός, των εισοδημάτων και η βάση αυτού επιβολή ΦΠΑ δεν αποτελεί κύρωση, αλλά οδονομο προσαορισμού αυτών, υπαγόμενο στο πραγματικό Ν. 2523/1997, λαμβανόμενο υπ' όλην ότι το στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του ελεγχόμενου οδονομικού είναι το πραγματικό

γεγονός της μη απόδοσης ή ανακρίβους απόδοσης του σκεπτικού φόρου και, σπμάνως, ο τρόπος προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης (λαγιστική ή εξωλογιστική) δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για το οδονομικό της συμπεριφοράς»⁶.

12. Όμως, το πλάσμα του φορολογικού δικαίου δεν αρκεί για η στοιχειώδη-τητα της πινωικής ευθύνης.

13. Συμπερασματικά Η ελληνική έννομη τάξη δεν στερείται κανόνων για η διδύγωση της φοροδιαφυγής. Μονοδική (δικαιώ) λύση αποτελεί η επανοφορά στον θεμελιώδη κανόνα του πινωικού δικαίου: οδός τιμωρείται εάν δεν αποδειχθεί η τέλεση της πράξης και η πρόθεση του να την τελήσει. Αυτός ο κανόνες εφαρμόστηκε από άλλον Εισαγγελέα στο παράδειγμα του καταδικασθέντος σε 5ετή κωδής για έτερη σε βάρος του κατηγορία (φοροδιαφυγή στο εισόδημα) στο πινωικό εξωλογιστικό προσδιορισμό, όπου κρίθηκε ότι το οδονομο δεν μπορεί να προκύψει αντικειμενικά από τα οδονομικά υποσέτητα βαρύνει τον κατηγορούμενο⁷.

⁷ 15, την από 07.04.2016 παραγγέλλο του κ. Εισαγγελέως Εφετών Α. Καραφίλλου, Πινωικά Χρονικά ΣΖΗ2018, αλ. 651.

Η πρόσφατη νομολογία των Γερμανικών Δικαστηρίων επί Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης εκδοθέντων από τις Ελληνικές Αρχές - Κριτικές παρατηρήσεις.

Ανδρέας Γεωργίουπουλος

Διηγητής Πατρών, Λ.Λ.Μ. Πανεπιστήμιο Μονάχου, υπ. Δ.Ν.

Η σχέση μεταξύ της αμοιβασίας αναγνώρισης, της αμοιβασίας εμπιστοσύνης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε υποθέσεις εκτέλεσης Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης (εφεξής ΕΕΣ) έχει αποκαλυφθεί σε πλήθος περιπτώσεων από τα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια.

Το ΔΕΕ σε πολυάριθμες αποφάσεις του παύτως εστίασε στη θεμελιώδη απουσία της αποτελεσματικής λειτουργίας της αμοιβασίας εμπιστοσύνης ως πυρήνα ενός αποτελεσματικού συστήματος δικαστικής συνεργασίας: σε πινωικές υποθέσεις. Ερμηνεύει, δε, στενά το λόγος άρνησης εκτέλεσης από τα εθνικά δικαστήρια του ΕΕΣ, μη προσηλωμένους σε αυτούς, αυτοτέλεις, εκκινών την παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του εκζητούμενου (ενδεικτικά C-396/11, Radiu, 29.1.2013, C-399/11, Melloni, 26.2.2013).

Ρήγμα στην παραπάνω νομολογική προσέγγιση αποτέλεσε η απόφαση της 5.04.2016 της Ολομέλειας του ΔΕΕ (C-404/15 και C-659/15 PPU, Pál Aranyosi και Robert Gáldaru v. Generalstaatsanwaltschaft Bremen). Το Δικαστήριο διατύπωσε την άποψη ότι σε «εξαιρετικές περιπτώσεις», μπορούν να τεθούν περιορισμοί στις αρχές της αμοιβασίας αναγνώρισης και αμοιβασίας εμπιστοσύνης. Τέτοια «εξαιρετική» περίπτωση συνιστά η ύπαρξη σοβαρού κινδύνου να υποστεί ο εκζητούμενος, σε περίπτωση εκτέλεσης του ΕΕΣ, απόδωξη ή εξελετιστική

μετακρίση κατά την κράτηση του στο κράτος έκδοσης του ΕΕΣ, κατά παράβαση των άρθρων 3 της ΕΣΔΑ και 4 του ΕΧΩΔ. Επιπρόσθετα το ΔΕΕ τόνισε τον απόλυτο χαρακτήρα της απαγόρευσης των βασανιστηρίων στο Δίκαιο της ΕΕ και συμπεραίνει ότι η εκτέλεση ενός ΕΕΣ οδός τιμωρείται επεπείτα να οδηγεί σε απόδωξη ή εξελετιστική μετακρίση του εκζητούμενου προσώπου.

“οι παραβιάζουσες το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές (...), κινδυνεύουν να καταστούν διαρκής λόγος άρνησης εκτέλεσης ΕΕΣ από τα εθνικά δικαστήρια των Κρατών-Μελών της ΕΕ”

Ακολουθώντας, κατά τρόπο αναλυτικό, προσέδοσε τον τρόπο με τον οποίο το κράτος εκτελέσει του ΕΕΣ, στηρίζόμενο σε αντικειμενικές, οδός τιμωρείται, συγκεκριμένες και κατάλληλες επικριματοποιημένες πληροφορίες, θα πρέπει να διαγνώσει αποδοκίμηση ή να αποκλείει την ύπαρξη τέτοιου κινδύνου (βλ. άλλες ενδεικτικά Β. Μιτολέγκας, Ο έλεγχος περί της εφαρμογής της αρχής της αμοιβασίας αναγνώρισης σε πινωικές υποθέσεις στην ΕΕ: Ο ρόλος των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε Χρίστος Μιχαηλίουπουλος, Διενέτης Πινωικό Δίκαιο και Σύγχρονη πραγματικότητα, Πρωκλήσεις και προοπτικές, σ. 132, 2017, Klaus Michael Böhm, Aktuelle

Entwicklungen im Auslieferungsrecht, NSIZ 2018, σ. 197 επ, Anne Pliet van der Mei, The European Arrest Warrant System: Recent developments in the case law of the Court of Justice προσηλωμένο από <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1023263X17745804>).

Άμεση ήταν η νομολογική υποστήριξη των παραδοχών της παραπάνω απόφασης από τα γερμανικά δικαστήρια σε περιπτώσεις που εκκινούν να αποσηνίζονται επί ΕΕΣ εκδοθέντων από τις ελληνικές αρχές.

Έτσι λοιπόν το Εφετείο της Στουτγκάρδης (OLG Stuttgart Απόφαση 08.06.2016 - 1. Aufl. 32/1/15, BeckRS 2016, 11835), ανήλυσε την έκδοση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης κατά Έλληνα πινωικό, διότι διέγινε ότι ο εκζητούμενος διέτρεξε σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απόδωξη ή εξελετιστική μετακρίση κατά τον εγκλωμισμό του στις ελληνικές φυλακές, κατά παράβαση του άρθρου 73 του Γερμανικού Νόμου για την Διεθνή Δικαστική Σύμβαση (IRG) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 4 του ΕΧΩΔ.

Το Δικαστήριο για το σχηματισμό της κρίσης του έλαβε υπ' όλην το Έκθεση του Γερμανικού Υπουργείου Εσωτερικών αλλά και Έκθεση της Επιτροπής για την Πρόληψη Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης (CPT), για τις συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές (υπερπληθυσμός, κακή υγιεινή, ελλείψεις θέρμανσης, μη ασφάλεια κρατούμενων κ.λπ).

Επίσης, το Εφετείο του Χαμ (OLG Hamm Απόφαση της 30.11.2017 - 2. Aufl. 81/17, BeckRS 2017, 136404), λαμβάνοντας υπ' όλην τα δημοσιεύματα στον τύπο σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στις ανδρικές Φυλακές Κορυδαλλού που οδονομούνταν από φυλακισμένους που αποπνέωναν άλλες συνθήκες κράτησης, Έκθεση του Γερμανικού Υπουργείου Εσωτερικών αλλά και Έκθεση της Επιτροπής για την Πρόληψη Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης (CPT), αποφάσισε ότι ο εκζητούμενος διέτρεξε σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απόδωξη ή εξελετιστική μετακρίση κατά τον εγκλωμισμό του στις ελληνικές Φυλακές και δεν εκτέλεσε προσωρινά στο ΕΕΕ. Οι ελληνικές, δε, αρχές δεν ήσαν σε θέση να διασφαλίσουν κατά τρόπο πεπαικτικό ότι ο εκζητούμενος κατ' όλη τη διάρκεια της κράτησης του θα βρισκόταν σε σωφρονιστικό καθεστώς στο οποίο θα επικρατούσαν συνθήκες συμβατές με την ΕΣΔΑ.

Επιπλέον, το Εφετείο του Μονάχου (OLG München Απόφαση της 9.1.2018, 1. AR 319/17, BeckRS 2018, 263), επιλαμβάνοντας ΕΕΣ εκδοθέντες από την Εισαγγελέα Εφετών Πάτρως, ζήτησε από τις ελληνικές αρχές πληροφορίες για τις συνθήκες κράτησης στα σωφρονιστικά κατεστήματα στα οποία θα κρατηθεί ο εκζητούμενος, κινδυνεύοντας διαβρωθείς από τις ελλείψεις των ελληνικών φυλακών μπορεί να χορηγηθεί η οδός τιμωρείται σπμάνη ή απάντωξη ιατρική περίθαλψη.

7. Στον κύριο του φορολογικού δικαίου, η τάση είναι εδωκομένη η προσφυγή στον εξωλογιστικό προσδιορισμό πρέπει να αποκαταστεί ειδικώς. Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2305/2017 απόφαση ΣΣΕ (Τμήμα Β) «... προκειμένου να χωρήσει νομίμως προσφυγή στον εξωλογιστικό προσδιορισμό, απαιτείται η φορολογική αρχή, φέρουσα κατά τούτο το βάρος απόδειξης, να βεβαιώσει ότι καταβέβη προηγούμενης κάθε διανητή προσπάθειας για η διενέργεια του ελέγχου των βιβλίων και σκεπτικών... και ότι αυτός ήταν οδός τιμωρείται ή εξαιρετικές διακρίσεις»⁴.

8. Την απόφαση των αποτελεσμάτων του εξωλογιστικού προσδιορισμού υποστήριξε και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με την υπ' αριθμ. 181/2017 γνωμοδότηση (ΑΙ Τμήματος Διοικητών), σύμφωνα με την οποία «... δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί επίθεση της ευθύνης στον προσδιορισμό των εισοδημάτων της αποσηνίζοντας στη δική της αυτή... δεδομένου ότι η επίθεση της ευθύνης σε αυτούς προϋποθέτει την παρακρίση και τη μη απόδοση φόρου και ότι απλώς η μη παρακρίση, γεννάται τα οποία, όμως, δεν μπορούν να διαπιστωθούν επί εξωλογιστικού προσδιορισμού...»⁵.

9. Στον κύριο του φορολογικού πινωικού δικαίου με μας αποσπαστικό, παρατηρούνται δύο εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις.

10. Λόγω και της έντονης κριτικής της θεωρίας, το δικαστήριο ουσιαστικά τείνουν να υποστηρίξουν (αρκώς) την άποψη, ότι ο εξωλογιστικός προσδιορισμός αποτελεί μέθοδο που προβλέπεται για η δικαστική κύρωση της παραβίασης, ότι όμως για η συγκρότηση του οδονομίου (αφού από κανένα στοιχείο δεν δύναται να προκύψει με

“Στην περίπτωση του εξωλογιστικού προσδιορισμού, η πράξη της φοροδιαφυγής δεν αποδεικνύεται”

βεβαίωση) το μέγεθος του οφειλόμενου φόρου). Στην περίπτωση του εξωλογιστικού προσδιορισμού, η πράξη της φοροδιαφυγής δεν αποδεικνύεται. Αλλάς τεκμαίρεται κατά πλάμα (φορολογικό) δικαίο. Το πλάμα αυτό δεν χωρεί στο πινωικό δικαίο, όπως κινδυνεύει οι συνέπειες του φορολογικού δικαίου. Διότι πρέπει απαραίτητα να αποδειχθεί η τέλεση της οδονομικής πράξης προκειμένου να στοιχειοθετηθεί πινωική ευθύνη σε βάρος συγκεκριμένου προσώπου.

του ΦΠΑ, επειδή δεν προσαρμόζονται τα φορολογικά βιβλία της επίθεσης από τους επόμενους διοικούντες, είναι καταδικαστική σε πινωή κωδής-8 πινωής (5) ετών, ενώ, κατά τον πρώτο χρόνο επίθεσης των φορολογικών βιβλίων και σκεπτικών είτε παρατηρείται «κατά μάλιστα προ πολλού. Κατά την έκδοση της υπόθεσης, η μάρτυρας κατηγορίας - Ελένη, πράγμα σπάνιος έμπελεξε εν...» ογνώ τοιαυ.

⁴ Έτσι και ΣΣΕ 2832/2016, 1038/2011, 3488/2007.

⁵ 15, Τριεμική Απόφαση 140/2017, Τριεμική Απόφαση 11249/2016, ΜονΕΚΑΠ/Πρω 504/2014, ΠενΕΚΑΠ/ΑΒ 3313/2011, Τριεμική Απόφαση 254/2010.

“Οι απόδοτες, οδός, οδός ερμηνεύμενες, μπορούν να αξιολογηθούν ως ένα σημαντικό βήμα μετατόπισης του κέντρου βάρους της διαδικασίας”

Λόγω, όμως, διαπίστωσης σημαντικής βελτίωσης των συνθηκών κράτησης στις Ελληνικές Φυλακές δεν απέριψε την εκτέλεση του ΕΕΕ οριστικό αλλά προσωρινά.

Οι παραπάνω αποφάσεις καθιστούν σαφές ότι οι παραβιάσεις από το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές, δεν συνιστούν πινωό ανάξιο διενδούς διαορισμού και πολλαπλών συνεκδοχόμενων κατακρίσεων της Ελλσδας από το ΕΔΔΑ. Πλινών κινδυνεύουν να καταστούν διαρκής λόγος άρνησης εκτέλεσης ΕΕΣ από τα εθνικά δικαστήρια των Κρατών-Μελών της ΕΕ κινδυνεύουν να υποστεί ο εκζητούμενος, σε περίπτωση εκτέλεσης ΕΕΣ, απόδωξη ή εξελετιστική μετακρίση του εκζητούμενου προσώπου.

Οι αποφάσεις αυτές, οδός ερμηνεύμενες, μπορούν να αξιολογηθούν ως ένα σημαντικό βήμα μετατόπισης του κέντρου βάρους της διαδικασίας από την αποτελεσματική ή γρήγορη συνεργασία μεταξύ των Κρατών-Μελών της ΕΕ στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του εκζητούμενου, επί τη βάση ότι τεκμηριώνονται άλλα πραγματικά δεδομένα. Από την τεκμηρίωση δηλ. εμπιστοσύνη οδονομίστα στην ασφάλιση της «εξαιρετικής εμπιστοσύνης» μεταξύ των κρατών-μελών σε υποθέσεις εκτέλεσης ΕΕΣ (βλ. Μιτολέγκας, οπ.π., σ. 157 επ).

8ο Συνέδριο της ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΓΩΝ
Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
- Τάσεις και προκλήσεις -
15-16 Μαρτίου 2019 • Μουσείο Μπενάκη - Πειραιώς 138, Αθήνα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

18:00 - 20:00 Απογευματινή συνεδρίαση
 Προεδρεύων: **Βασίλειος Πέππας**, Πρόεδρος Αρχόν Πάγου

A. ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

- **Χρυσόφορος Αργυρόπουλος**, Δικηγόρος, π. Πρόεδρος ΕΕΠ
 Ηθικο ευταρειακό λυόμενο το ενωσιακό κεκτημένο για τις δικαιοκρατικές εγγυήσεις της ποινικής δίωξης
- **Luis Foffani**, Καθηγητής Πανεπιστημίου Madona
 Τα θεμελιώδη δικαιώματα στην ενωσιακή ποινική διαδικασία
- **Βολαδής Μπαζιλέρας**, Καθηγητής Πανεπιστημίου Λονδίνου Queen Mary
 Η αρχή της αμοιβίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων
- **Μαρία Κάδρο-Γιαννάκη**, Καθηγήτρια ΑΠΘ
 Νομολογία του ΔΕΕ σε ποινικές υποθέσεις: το σύγχρονο ενωσιακό τοπίο και οι προκλήσεις του μέσο από το παράδειγμα επίλεκτων νομολογίας για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και την αρχή ne bis in idem

20:00 - 21:30 Δείψηση

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

9:30 - 10:45 Πρωινή συνεδρίαση - Μέρος 1ο
 Προεδρεύων: **Αριστομένης Χαρολαμπάκης**, Καθηγητής ΔΠΘ

B. ΟΙ ΟΔΗΓΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΥΠΟΠΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- **Δομήνικος Αρβανίτης**, Δικηγόρος, υπ. Δρ. Πανείου Πανεπιστημίου
 Τα δικαιώματα πρόσβασης σε συνήγορο και νομικής βοήθειας στην ΕΕ
- **Ηλίας Αναγνωστόπουλος**, Πρόεδρος ΕΕΠ, Καθηγητής ΕΚΠΑ
 Το δικαίωμα διεκμηνείας και μετάφρασης - Το δικαίωμα ενημέρωσης
- **Όλγα Τσούκα**, Επί. Καθηγήτρια Πανείου Πανεπιστημίου, Μέλος ΔΣ ΕΕΠ
 Το τεκμήριο αθωότητας και η συμμετοχή του κατηγορουμένου στην ποινική διαδικασία

10:45 - 11:15 Διάλειμμα

11:15 - 12:30 Πρωινή συνεδρίαση - Μέρος 2ο
 Προεδρεύων: **Ιωάννης Πανίδης**, Ομ. Καθηγητής ΕΚΠΑ, Πρόεδρος Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου

Γ. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

- **Αριστομένης Τζαννιεύς**, Γεν. Γραμματέας ΕΕΠ, Επί. Καθηγητής ΕΚΠΑ
 Η Εθνική (Συνταγματική) ταυτότητα και η παραβίαση των

θεμελιωδών δικαιωμάτων ως λόγοι μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Ο διάλογος μεταξύ ΔΕΕ και ανώτατων Εθνικών Δικαστηρίων για τη σχέση μεταξύ ενωσιακού δικαίου και Εθνικών Συνταγμάτων

- **Γεώργιος Πυρομυλίδης**, Δικηγόρος
 Η αρχή της αναλογικότητας στις διαδικασίες του ΕΕΣ
- **Παροικαυός Αδάμης**, Εθνικό Μέλος της Ελλάδας στη Eurojust
 Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης - Ο ρόλος της Eurojust και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και η νομολογία του ΔΕΕ

12:30 - 13:30 Συζήτηση

17:00 - 18:15 Απογευματινή συνεδρίαση - Μέρος 1ο
 Προεδρεύων: **Πολυφρόνης Ταρβίλης**, Δικηγόρος, ΔΝ

Δ. NE BIS IN IDEM

- **Άγγελος Κωνσταντίνους**, Καθηγητής ΔΠΘ
 Διαδικές κυρώσεις και ne bis in idem
- **Χρήστος Νάκας**, Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών, ΔΝ
 Εισαγγελικά δεδομένο στην Ευρωπαϊκή Ένωση
- **Δημήτριος Βαδής**, Δικηγόρος, ΔΝ
 Idem: Η ταυτότητα της πράξης

18:15 - 18:45 Συζήτηση

18:45 - 20:00 Απογευματινή συνεδρίαση - Μέρος 2ο
 Προεδρεύων: **Παναγιώτης Μπρακαυματάς**, Αντεισαγγελέας ΑΠ

E. Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ (Στρογγυλή τράπεζα)

- **Δημήτριος Ζημωνής**, Αντεισαγγελέας Εφετών Αθηνών, Τμήμα Εκδόσεων & Δικαστικών Συνδρομών
 Το τρέχον πλαίσιο δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις στην ΕΕ. Δυναμική και τάσεις
- **Ερωφύλη Σταθοπούλου**, Πρωτοδικής, Ειδική Ανακρίτρια Δικαστικών Συνδρομών
 Η δικαστική συνεργασία στην πράξη
- **Οββαδός Νάμος**, Δικηγόρος, ΔΝ, Επί. Γραμματέας ΕΕΠ
 Η αρχή της ειδικότητας στο δικαίο ανταλλαγής αποδείξεων μέσω δικαστικής συνδρομής
- **Δημήτριος Πανουλάπουλος**, Καθηγητής Πανεπιστημίου Λονδίνου Goldsmith
 «Ελευθερία» κυκλοφορία των αποδείξεων και αποδεικτικές απαγορεύσεις

Πέρασ εργασίων

Χορηγός

Προεγγραφές: Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων (τα στοιχεία αναφέρονται παρακάτω)

NOVA CRIMINALIA

Περιοδική Έκδοση της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων
 Συντακτική Επιτροπή: Ι. Αναστασοπούλου, Ν. Βιτώρος,
 Π. Κουρελάος, Π. Πανταζής, Β. Πετρόπουλος
 Καλλιτεχνική επιμέλεια, σχεδιοποίηση:
 Ίνα Μελέγκολν - altsys.gr

© Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων
 Εμμανουήλ Μπενάκη 24, 106 78 Αθήνα
 Τ.: 210 3820125, 6944 506619
 Φ.: 210 3820112
 E-mail: hcba@otenet.gr
 http://www.hcba.gr

